

Ne uralkodjon a félelem!

Újból Sükösdön jártam, ahol Takács Zoltánné, Marika Nagyböjt, a bűnbánat idején minden pénteken végigszenvedi Krisztus keresztútját.

Nagyböjt első hetének péntekén a Golgota-járásban felfigyeltem Jézus egyik mondatára, melyet akkor mondott, amikor elbúcsúzott az apostoloktól a Getszemáni kertben, hogy elvonuljon egyedül szenvedni. Így szólt: „Imádkozzatok magatokért és értem, hogy én is és ti is megszabaduljatok a félelemtől”. A három órányi szenvedés végefelé kapta meg a Mennyei Atyától azt a kegyelmet, mely segítségével Jézus Krisztus meg tudott szabadulni attól a félelemtől, mely miatt ez idő alatt alatt vérrel verítékezett. A kérés végül meghallgatásra talált, és így tudott lelkileg emelkedett módon elindulni keresztútjára.

Elgondolkodtam azon, hogy sokféle félelem él az emberben, melyet most a vírusra hivatkozva különös erővel igyekezik a média felkelteni, illetve fenntartani bennünk. Pedig a közmondásunk is mondja: „a félelem rossz tanácsadó”. Ezért is igyekeznünk kell minél előbb mindenféle félelmünktől megszabadulni, ami természetesen nem könnyű dolog.

Érdemes Krisztus példájára tekintenünk, aki a rá váró szenvedések víziója miatt félt nekikezdeni keresztútjának. És ekkor a Mennyei Atyához fohászkodott. Mi is cselekedjünk hasonló módon, amikor valamilyen félelem utolér minket. Imádkozzunk Jézus Krisztushoz, aki hasonlót már átélt, és kérjük hatékony segítségét a félelemtől való megszabadulásunkhoz.

Ne reménykedjünk abban, hogy egyik percről a másikra be fog következni, de ha ugyanolyan kitartóak tudunk lenni, mint Jézus Krisztus, akkor meg fogjuk kapni a kegyelmet, hogy félelmünk elmúljon, hogy ne az alapján döntsünk továbbhaladásunk útján. Adja meg ezt nekünk Jézus Krisztus, aki végtelen szeretetével hajol le hozzánk!

Jánossy Gábor

Misztikus halál

Sükösdön Takács Zoltánné, Marika a hónapok első péntekén, de Nagyböjt, a bűnbánat idején minden pénteken végig szenvedi Krisztus keresztútját, már több mint 27 éve. A keresztútja végén négy férfi egy pokrócban viszi ki a sátorból a lakásukba, hogy Jézus Krisztus onnan adjon Marikán keresztül tanítást, melyet követően megszűnik misztikus állapota és elkezdődik a vállalt szenvedések viselésének ideje.

Nagyböjt első hetének péntekén nagy megtiszteltetés ért, mert a négy férfi egyike lehettem, ráadásul a pokrócban fekvő Marika fejénél kellett ellátnom a szolgálatot.

A pokróc sarkát, szélét fogni és úgy a négy ember összhangjában vinni a testet nem könnyű feladat. Eközben egyszer egy kicsit megcsúszott a kezemben a pokróc sarka, mely következtében a benne fekvő test, illetve a fej tehetetlenül lehanyatlott. Ez az apró esemény teljesen egyértelműen mutatta számomra, hogy az általunk vitt test misztikus halál állapotában van. Mivel az egész keresztutat Jézus Krisztus „megjelenítésében” járja Marika, vagyis nem ő járja azt becsukott szemmel, hanem az ő személyében Jézus Krisztus jelenik meg ott közöttünk misztikus módon, ezért nyugodtan mondhatjuk, hogy a misztikus halálban Jézus Krisztus volt jelen.

Ez a megtapasztalás csodálatos lelki élményt adott számomra, melyre tulajdonképpen csak több mint egy nappal később eszméltem rá. Azóta is hála repes a szívemben, hogy a mi Urunk, Jézus Krisztus megadta nekem ezt a csodálatos lelki élményt.

Jánossy Gábor

Meghagyta őket örömben

A sükösdői szenvedések idején rendszeresen visszatérő esemény, amikor Jézus készül Jeruzsálembe menni, és ezt közli az apostolokkal is. A mondat első fele arról szól, hogy Jeruzsálembe készülnek menni, a másik fele pedig arról, hogy őt üldözni fogják, majd keresztre feszítik.

Az apostolok a mondatnak csak az első felére figyeltek, és örültek. Jézus pedig végigtekintett rajtuk, és meghagyta őket örömben.

A krisztusi szeretet csodálatos megnyilvánulása ez. Nem kezdett el veszekedni velük, hogy nem képesek felfogni, hogy az élet nem csak örömből áll, nem csak sikerekből áll, hanem meghagyta őket a pillanatnyi lelki állapotukban, az örömben.

A lelki élet fejlődéséhez hozzátartozik, hogy először csak a felszínen látszó dolgokkal foglalkozunk, az örömök vonzanak – ez történt akkor az apostolokkal is. Jézus tudta, hogy sok szenvedés, lelki vergődés vár rájuk, de nem akarta sürgetni.

Nemsokkal később a getszemáni órák fáradtsága, majd ijedelme után, nagy lelki szenvedés várt az apostolokra. Mindezt át kellett élniük ahhoz, hogy fel tudjanak nőni Húsvét öröméhez.

Talán mi is így vagyunk lelki fejlődésünk során, és jelenleg még csak ott tartunk, hogy Jézus meghagy minket örömben, a felszínes szemlélődés örömeiben. Ha így van, akkor a példa alapján érezzük annak sürgető szükségességét, hogy komolyan figyeljünk oda lelki fejlődésünkre. Ne engedjük, hogy megrekedjünk egy felszínes kereszténység „örömben”, hanem igyekezzünk egyre mélyebbre hatolni, a szenvedéseket is vállalva. A „bee happy”, „légy boldog” Egyház nem létezik, legalábbis ebben a csalóka változatban. A mély krisztusi örömet átélő boldog Egyház az igen – de azt mindig megelőzi a Golgota. Szenvetés nélkül nincs feltámaszás!

Az apostolok is, amikor igazán át tudták érezni Krisztus keresztútját és abba bele mertek gondolni, akkor adtak maguknak esélyt, hogy lelki fejlődésükkel eljuthassanak arra a szintre, hogy be tudják fogadni a feltámaszás örömet, amely már egészen más öröm, mint a felszínes evilági öröm. Ez az igazi mély öröm, mely áldozatokra is képes!

Jézus azt várja tőlünk, hogy lelkileg fejlődjünk napról napra, és hozzunk áldozatot érte. Csak így van esélyünk a mai zavaros világban a tiszta hit útján maradni, hogy végig kitarthassunk. Mert Jézus mondta, hogy aki mindvégig kitart, az bejut a mennyországba. Tegyük meg mindent azért, hogy bár Jézus – ha úgy akarjuk szabad akaratunktól vezérelve – meghagy minket a pillanatnyi örömben, de nagyon nagy szeretettel várja lelki fejlődésünket, hogy napról napra mellette döntve, végig mellette kitartva eljuthassunk a csodálatos Mennyei Jeruzsálembe.

Tegyük meg mindent ezért folyamatos engesztelésben, imádságban, bűnbánatban, alázatban, és az Isten-szeretet gyakorlásában!

Jánosy Gábor